यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्येव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन" इति। हे अग्ने यः प्रबलः शत्रुः नोऽस्मानभिदासति हिनस्ति। यश्चान्यः समानबलो निष्ठ्यः शत्रुत्वेनावस्थितो हिनस्ति। तस्य द्विविधस्य शत्रोः सम्बन्धि द्रव्यं किञ्चन किमपि नोच्छेषि अवशिष्टं मा कुरु। अत्र दृष्टान्तः, इध्मस्येव प्रक्षायतः। यथा अग्नौ प्रक्षिप्तस्य प्रदाहेन क्षीयमाणस्येध्मस्य न कोऽप्यंशोवशिष्यते तद्वत्। ता एतास्त्रतस्रः आग्नेयकर्म्मणि विनियोज्याः॥

अथ पञ्चमीमाह। "त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्य्यः। वृत्रहा पुरुचेतनः" इति। हे इन्द्र त्वमभिभूः शत्रूणामभिभवितासि। कीदृशस्त्वं देवः द्योतमानः, विज्ञातवीर्य्यः प्रख्यातशौर्य्यः, वृत्रहा वृत्राख्यस्यासुरस्य हन्ता, पुरुचेतनः महाप्रज्ञः॥

अथ षष्ठीमाह। "अप प्राच इन्द्रविश्वाँ अमित्रान् [२]। अपावाचो अभिभूते नुदस्व। अपोदीचो अप शूराधराच ऊरौ। यथा तव शर्म्मन्मदेम" इति। हे इन्द्रः प्राचः पूर्व्वदिग्वर्त्तिनो विश्वान् सर्व्वान् अमित्रान् शत्रूनपनुदस्व निराकुरु। हे अभिभूते अभिभवशक्तियुक्त अवाचः पश्चिमदिग्वर्त्तिनः शत्रूनपनुदस्व। उदीचः उत्तरदिग्वर्त्तिनोऽप्यपनुदस्व। हे शूर अधराचः अधोदिग्वर्त्तिनः तदुपलक्षितदक्षिणदिग्वर्त्तिनश्चापनुदस्व। तव पितृस्थानीयस्य ऊरौ उत्सङ्गे पुत्रस्थानीया वयं शर्म्मन् सुखकर्म्मणि सुखे प्राप्ते सति मदेम हृष्येम, शत्रुनिराकरणेन तथा कुरु॥